

தமன்
க்சர்ஸ்

யலே
யலேயிலுயா!

சுகா

கதைச் சுருக்கம்

ஒருவரைப்போல் இன்னொருவர் உலகத்தில் இருப்பது சகஜம். ஏன். ஹிட்லரைப்போல் ஐவர் இருந்திருப்பதாகக் கேள்விப் படுகிறோம். இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு, உங்களை சிரிக்கவைப்பதற்காக அமைக்கப்பட்டதுதான் இந்தக் கதை.

பாண்டியன் ஒரு அப்பாவி. தன் அண்ணியின் கொடுமைபால் வீட்டைவிட்டு வெளியேறி, உலகத்தில் அன்பும் பாசமும் இல்லை யென்பதை உணர்ந்து, ஒரு பெரிய கட்டடத்தின் மேல் ஏறி, கீழே விழுந்து தற்கொலை செய்துகொள்ள முயற்சிக்கிறான். அவ்வழியே வரும் கொடியவன் கபாலி, அவன் தன் கையாளான மருது என்று நினைத்து அவனைக் காப்பாற்றமேலே போகிறான். ஆனால் இவன் வேறு சூள் என்று அறிந்ததும் கபாலியின் மூளையில் புதிய திட்டமொன்று உருவாகிறது. பாண்டியனின் குறையைத் தீர்ப்பதாக வாக்களித்து தன்னுடன் வரும்படிக்கூறுகிறான். கபாலியால் தனக்கு வேண்டிய அன்பையும் பாசத்தையும் கொடுக்க முடியாவிட்டால் முப்பதாவது நாள் தானே இறந்துவிடுவதாக நிபந்தனை விதித்து கபாலியோடு போகிறான் பாண்டியன்.

மருதுவின் மேல் ஒரு லட்ச ரூபாய்க்கு இன்ஷூர் செய்திருக்கிறான் கபாலி. முப்பது நாட்கள் கழித்து பாண்டியன் இறந்துவிட்டால், மருது இறந்து விட்டதாகக் கதைகட்டி ஒரு லட்ச ரூபாய் லாபம் அடைவதுதான் கபாலியின் திட்டம்.

முப்பது நாட்கள்மறைகின்றன. ஆனால் பாண்டியன் சாகமடையவில்லை! காரணம், இதற்குள் அவன் கீதா என்ற அழகியைக் கிணக்க ஆரம்பித்து தான். ஏமாற்ற மடைந்த கபாலி பாண்டியனைக் கொலை செய்ய முயற்சிக்கிறான், பாண்டியன் ஓடிவிடுகிறான்.

வழியில், எதிர்பாராத ஒரு சம்பவத்தால் பாண்டியன் கைத்தொழில் மலை எஸ்டேட் முதலாளியால் ஸ்வீகாரம் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறான்.

கீதாவின் தந்தை அமிர்தலிங்கத்திடம் பெண் கேட்கப்போன பாண்டியன், அவர் கபாலியைப்போல் உருவமுள்ளவராக இருப்பதால் குழப்பமடைந்து கண்பபடி ஏசுகிறான். அமிர்தலிங்கம் ஆத்திரமடைந்து, பெண் கொடுக்கமறுத்து பாண்டியனை வீட்டைவிட்டு வீரட்டுகிறார். தந்தையுடன் சண்டையிட்டு கீதாவும் வீட்டைவிட்டு வெளியேறுகிறாள்.

பாண்டியன்-கீதா திருமணம் நடைபெறுகிறது திருமண வைபவத்தில் அமிர்தலிங்கத்தைப்போல் வேஷமணிந்து வந்திருந்த கபாலி நள்ளிரவில் பாண்டியனைக் கடத்திச் செல்கிறான்.

தன் உயிருக்கு ஆபத்து என்பதை உணர்ந்த பாண்டியன், தன் சொத்தின் வருமானம் எல்லாம் வறுமையால் அவதிப்படும் தன் அண்ணன் சங்கரக்குச் சேரவேண்டும் என்றும், ஒரு வேளை தான் உயிர் தப்பி வந்தால், சொத்தும் வருமானமும் தனக்கே சேரட்டும் என்றும் ஒரு கடிதம் எழுதி வெளியே வீசி எறிகிறான்.

பாண்டியன் கபாலியால் கடலில் தூக்கி எறியப்படுகிறான். பாண்டியனின் கடிதம் போலீசாருக்குக் கிடைக்கிறது. கபாலியும் மருதுவும் மாறு வேஷத்தில் தலைமறைவாகத் திரிகிறார்கள்.

பாண்டியன் மா திரியே உருவமுள்ள அவனது அண்ணன் சங்கரத் தற்செயலாகச் சந்தித்தகபாலி, அவனைப் பாண்டியன் என்று சந்தேகித்துப் பின் தொடர்கிறான். உண்மையை அறிய சங்கர் வீட்டிலேயே வேலைக்காரனாக அமர்கிறான்.

பாண்டியன் கடிதப்படி சொத்தின் வருமானம் சங்கருக்குக் கிடைக்கிறது. ஆனால் சொத்து முழுவதையுமே அடைய விரும்பிய சங்கரின் மனைவி கனகா, தன்சணவனைப் பாண்டியன் மாதிரி வேஷமீட்டு வரும்படிக்கூறி வெளியே ஊடுபுகிறான். வீட்டின் ஒரு பகுதி வெடிவைத்துத்தகர்த்து அதில் சிக்கித் தன்சணவன் இறந்ததாக அழுது புலம்பி ஜாராரை ஏமாற்றுகிறான்.

சங்கர் பாண்டியன் மாதிரி வேஷமீட்டு வீட்டுக்கு வருகிறான். எதிராராமல் அங்கே வந்த கீதா, அமிர்தலிங்கம் முதலியோர் அவரைப் பாண்டியன் என்று நினைத்துப் படைமாதிரிக் கேள்வி கேட்கிறார்கள். சங்கர் திணறுகிறான். கீதா "அத்தான்!" என்று அருகே நெருங்குகிறான். கனகா அவனைத் தனியே இழுத்துப் போகிறான். சங்கர் இறந்து விட்டதாக நம்பிய கபாலி மருதுவை பாண்டியன் மாதிரி வரச் சொல்லுகிறான்.

உண்மையான பாண்டியனும் உயிர்தப்பி அங்கே வந்து சேருகிறான். மூன்று பாண்டியனும் ஒரே வீட்டில் சந்திக்கிறார்கள். முடிவு என்னவாயிற்று? திரை சொல்லும்.

பலே பாண்டியா! பாடல்கள்

பாட்டு 1

புயற்: கண்ணதாசன்
 பாடி: செளந்தராஜன், பி. சுசிலா
 கீதா: வாழ நினைத்தால் வாழலாம் வழியா இல்லை பூமியில்
 ஆழக்கடலும் சோலையாகும் ஆசையிருந்தால் நீந்திவா! (வாழ)
 பார்க்கத் தெரிந்தால் பாதை தெரியும்
 பார்த்து நடந்தால் பயணம் தொடரும்
 பயணம் தொடர்ந்தால் கதவு திறக்கும்
 கதவு திறந்தால் காட்சி கிடைக்கும்
 காட்சி கிடைத்தால் சுவலை தீரும்
 சுவலை தீர்ந்தால் வாழலாம்.

(வாழ)

பாண்: கண்ணில் தெரியும் வண்ணப் பறவை
 கையில் கிடைத்தால் வாழலாம்
 கருத்தில் வளரும் காதல் எண்ணம்
 கனிந்த வந்தால் வாழலாம்
 கன்னி இளமை என்னை அணைத்தால்
 தன்னை மறந்தே வாழலாம்
 வாழ்ச்சி அளவு வாழ்கிறேன்
 மணமா இல்லை வாழ்வினில்
 ஆழக் கடலில் தோணி போலே
 அழைத்துச் சென்றால் வாழ்கிறேன்

கீதா: ஏரிக்கரையின் மரங்கள் சாட்சி

பாண்: ஏங்கித் தவிக்கும் இதயம் சாட்சி

கீதா: துள்ளித் திரியும் மீன்கள் சாட்சி

பாண்: துடித்து நிற்கும் இளமை சாட்சி

கீதா: இருவர் வாழும் சாலம் முழுதும்

ஒருவராக வாழலாம்

புரவ: வாழ நினைத்தோம் வாழுவோம்

வழியா இல்லை பூமியில்

காதல் கடலில் தோணி போலே

காலம் முழுதும் நீந்துவோம்

(வாழ)

பாட்டு 2

புயற்: கண்ணதாசன்

பாடி: செளந்தராஜன்

பாண்: நான் என சொல்லிவிட்டேன்— நீ ஏன் மயங்குகிறாய்?

உன் சம்மதம் கேட்டேன்— ஏன் தலைகுனிந்தாயோ? (நான்)

செம் மாம்பழம் போலே—கன்னம்

சிவந்து விட்டதடி—கொண்ட

மெளனத்தினாலே—இதழ் கனிந்து விட்டதடி
சுகம் ஊழி விட்டதடி முகம் மாறி விட்டதடி
நெஞ்சில் அன் ரில்லாத நாணம் இன்று எங்கு வந்ததடி?
என்ன? என்ன? என்ன? (நான்)

மலர்ப் பஞ்சணை யேனே—வரும் பருவம் அத்தனையும்—உன்
நெஞ்சில் கொண்டாயோ!—அதை நினைவில் வைத்தாயோ!
கண்டு ஏங்கு கின்றாயோ நின்று தூங்கு கின்றாயோ—நாம்
பழகப் போகும் அழகை எல்லாம் படம் பிடித்தாயோ?
என்ன? என்ன? என்ன? (நான்)

பாட்டு 3

இயற்: கண்ணதாசன்

பாடி: செளந்தரராஜன்

பாண்: யாரை என்கே வைப்பது என்று

யாருக்கும் தெரியலே—அட
அண்டங்காக்கைக்கும் சூயில்களுக்கும்
பேதம் புரியலே! (யாரை)

பேடுடுத்து உண்மையைச் சொல்விப்
பிழைக்க முடியலே—இப்போ

பீடிகளுக்கும் ~~அ~~ துவத்திக்கும்
பேதம் தெரியலே (யாரை)

நானிருக்கும் இடத்தினிலே அவனிருக்கின்றான்

அவனிருக்கும் இடத்தினிலே நானிருக்கின்றேன்
நானே என்கே யாரிருப்பார் அதுவும் தெரியலே—இப்போ
நல்லவனுக்கும் கெட்டவனுக்கும் பேதம் புரியலே!—அட

என்ன தைதச் சொல்வேன்டா—தம்பி
என்ன தைதச் சொல்வேன்டா (யாரை)

தம்பி ஒருவன் வெளியில் நின்று காசை எண்ணுகிறான்

நம்பி ஒருவன் சிறையில் வந்து கம்பி எண்ணுகிறான்

உண்மை இன்று கூட்டுக்குள்ளே

கலங்கி நிற்குதடா—அட
உருட்டும் பொட்டும் சுருட்டிக்கொண்டு

வெளியில் நிற்குதடா—அட
என்ன தைதச் சொல்வேன்டா—தம்பி
என்ன தைதச் சொல்வேன்டா! (யாரை)

மூடருக்கும் மனிதர்ேல முகமிருக்குதடா

மோசம் நாசம் வேஷமெல்லாம் நிறைந்திருக்குதடா

காலம் மாறும் வேஷம் கலையும் உண்மை வெல்லுமடா

கதவு திறந்து பறவைபறந்து பாடிச்செல்லுமடா—அட
என்னத்தைச் சொல்வேன்டா—தம்பி
என்னத்தைச் சொல்வேன்டா!

(யாரை)

பாட்டு 4

இயற்: கண்ணதாசன்

பாடி: செளந்தராஜன், எம். ராஜா.

பாண்: நீயே உனக்கு என்றும் நிகரானவன்—அந்தி
நிழல்போல் குழல்வளர்த்த தாயாகி வந்தவன்
வாய்வேதம் கைநீதி விழி அன்பு மொழிகருணை
கருணை கருணை கருணை கருணை

(நீயே)

வாய்வேதம் கைநீதி விழி அன்பு மொழிகருணை
வடிவாகி முடிவற்ற முதலான இறைவா

(நீயே)

துதிபாடும் கூட்டம் உன்னை நெருங்காதய்யா—வெறும்
தூபத்தில் உன் இதயம் மயங்காதய்யா

விதிகூட உன்வடிவை நெருங்காதய்யா

வினை வென்ற—மனம்கொண்ட—இனம் கண்டு
துணை சென்று—வென்ற தெய்வமவர்.

(நீயே)

பாட்டு 5

இயற்: கண்ணதாசன்

பாடி: பி. பி. சீனிவாஸ், ஜமுனாராணி

ரவி: ஆதி மனிதன் காதலுக்குப் பின்
அடுத்த காதல் இதுதான்

வஸந்: ஆதாம் ஏவாள் ஜோடிக்குப் பின்னே
அடுத்த ஜோடி இதுதான்

ரவி: கண்ணிலே கண்டதும் எண்ணமே மாறினேன்
வஸந்: காதிலே கேட்டதும் காதலில் மூழ்கினேன்

(ஆதி)

ரவி: அன்று அன்னத்திடம் தமயந்தி தூதுவிட்டாள்
வஸந்: இன்று அண்ணனிடம் தங்கை ஒரு தூது விட்டாள்

ரவி: அந்தக் காதல் காதலா?

வஸந்: இந்தக் காதல் காதலா?

ரவி: ஊரைவிட்டு ஓடிவந்த காதல்—இது
உறவென்று சொல்லிவந்த காதல்

(ஆதி)

கால் நடையாய் வந்த காதல்—இது
காவியத்தில் இல்லாத காதல்

வஸந்: பேரைமட்டும் கேட்டுவந்த காதல்—கண்டு
பேசாமல் ஆசை வைத்த காதல்

ஊரார்கள் காணாத காதல்—இது
உலகத்திலில்லாத காதல்

ரவி: இது—தேவருக்கும் மூவருக்கும் சொந்தக்காதல்

வஸந்: வெறும்—மானிடர்க்குத் தோன்றாது இந்தக் காதல்

ரவி: இந்தக் காதல் காதலா?

வஸந்: அந்தக் காதல் காதலா?

இயற்: கண்ணதாசன் பாட்டு 6 பாடியவர்கள்: (ஆதி)
சௌந்தரராஜன், சீனிவாஸ்
பி. சுசிலா, ஜமுனாராணி.

கீதா: அத்திக்காய் காய் காய் ஆலங்காய் வெண்ணிலவே
இத்திக்காய் காயாதே என்னைப்போல் பெண்ணல்லவோ-நீ
என்னைப்போல் பெண்ணல்லவோ

பாண்: அத்திக்காய் காய் காய் ஆலங்காய் வெண்ணிலவே
இத்திக்காய் காயாதே என்னுயிரும் நீயல்லவோ

கீதா: கன்னிக்காய் ஆசைக்காய் காதல் கொண்ட பாவைக்காய்
அங்கே காய் அவரைக்காய் மங்கை எந்தன் கோவைக்காய்

பாண்: மாதாளங்காய் ஆனாலும் என்னுளங்கா யாகுமோ
என்னை நீ காயாதே என்னுயிரும் நீ யல்லவோ (அத்தி)

பாண்: இரவுக்காய் உறவுக்காய் ஏற்கும் இந்த ஏழைக்காய்
நீயும் காய் நிதமும் காய் நேரில் நிற்கும் இவளைக்காய்

கீதா: உருவங்காய் ஆனாலும்
பருவங்காய் ஆகுமோ
என்னை நீ காயாதே
என்னுயிரும் நீயல்லவோ (அத்தி)

வசந்தி: ஏலக்காய் வாசனைபோல்
எங்கள் உள்ளம் வாழக்காய்
ஜாதிக்காய்ப் பெட்டகம் போல்
தனிமை இன்பம் கணியக்காய்
சொன்ன தெல்லாம் விளங்காயோ
நாது வழங்காய் வெண்ணிலா
என்னை நீ காயாதே
என்னுயிரும் நீயல்லவோ (அத்தி)

ரவி: உள்ளமெலா மிளகாயோ
ஒவ்வொரு பேச்சுரைக்காயோ
வெள்ளரிக்காய் பிளந்துதுபோல்
வெண்ணிலவே சிரிக்காயோ

வசந்: கோதையெனைக் காயாதே
கொற்றவரைக்காய் வெண்ணிலா

ரவி: இருவரையும் காயாதே
தனிமைக் கலங்காய் வெண்ணிலா
பாட்டு 7

(அத்தி)

இயற்: கண்ணதாசன்

பாடி: பி. சசிலா

தோ: வாழ நினைத்தால் வாழலாம் வழியா இல்லை பூமியில்
ஆழக் கடலும் சோலையாகும் ஆயிரந்தால் நீந்திவா (வாழ)
பார்க்கத் தெரிந்தால் பாதை தெரியும்
பார்த்து நடந்தால் பயணம் தொடரும்
பயணம் தொடர்ந்தால் கதவு திறக்கும்
கதவு திறந்தால் காட்சி கிடைக்கும்
காட்சி கிடைத்தால் சுவலை தீரும்
சுவலை தீர்ந்தால் வாழலாம்

(வாழ)

பாட்டு 8

இயற்: கண்ணதாசன்

பாடி: யவர்கள்; செளந்தரராஜன்,

பி. பி. சீனிவாஸ், பி. சசிலா, ஜமுஜரணி, எம். ராஜா

வாண்: அத்திக் காய் காய் காய்

ஆலங்காய் வெண்ணிலவே

இத்திக்காய் காயாதே என்னுயிரும் நீ யல்லவோ
ஏலக்காய் வாசனை போல் எங்கள் உள்ளம் வாழக்காய்

ஆதிக்காய்ப் பெட்டகம்போல்

தனிமை இன்பம் கனியக்காய்

ரவி: சொன்னதெல்லாம் விளங்காயோ

ஆது வழங்காய் வெண்ணிலா

எனனை நீ காயாதே என்னுயிரும் நீ யல்லவோ

அயிர்த: தகதிமி தகதிமி தகதிமி தகதிமி

தகதிமி தகதிமி தகதிமி தகதிமி தகதிமி

தகதிமி தகதிமி தகதிமி தகதிமி தகதிமி

தகதிமி தகதிமி தகதிமி தகதிமி தகதிமி

கிடதக ஜம் கிடதக ஜம்

தக தக தக தக தக தக தக தக

தக தக தக தக தக தக தக தக

கிரீதக தக தக தக தக தக தக தக தக

தக தக தக தக தக தக தக தக தக தக

எல்லோ: அத்திக் காய் காய் காய் ஆலங்காய் வெண்ணிலவே
இத்திக் காய் காயாதே என்னுயிரும் நீ யல்லவோ

வணக்கம்

தமிழின் துணைக்கொண்டு
ஆங்கிலம் எளிதில் கற்றுக்கொள்ள

ஸ்ரீ மகள் இங்கிலீஷ் மாஸ்டர்

இது ஓர் ஆங்கில அகராதியாகவும்
இலக்கண நூலாகவும்
பயன்படக்கூடியது

விலை ரூ 3/50

ஸ்ரீ மகள் கம்பெனி
தபாலுபெட்டி 275, சென்னை-1